

„Om de formaal, hvortil disse Statsudgifter skulde medgaa, er der imidlertid saa langt fra at herske Enighed mellem Lovgivningsmagtens Faktorer, at det tvertimod maa anses for aldeles usikkert, baade naar og hvorledes de ville blive gennemførte. Under saadanne Forhold ser Flertallet ingen Marsag, end sige Fornødenhed, for at holde Indtægter i Reserve hertil; det maa overlades Fremtiden, naar man engang enes om Noget heraf, at tage Bestemmelse om Tilveiebringelsen af de fornødne Midler til at afholde de dermed forbundne Udgifter. Flertallet haaber imidlertid, at man fra begge Sider vil kunne enes om at opgive en Del af de Statsindtægter, for hvilke der ikke haves Anvendelse for Tiden, og at lade Resten forblive til Raadighed for fremtidig Anvendelse.“

Det samme Standpunkt stiller nærværende Udvalgs Flertal sig paa, og det nærer saa meget mindre Betænkelighed herved, som det med det nævnte Toldudvalgs Flertal maa antage, „at Statsindtægterne fremdeles ville stige, ikke mindst ved det forøgede Udbytte af Toldindtægterne, og det ikke blot paa Grund af disses regelmæssige Stigning fra Aar til Aar, men ogsaa som Følge af den forøgede Omfætning og Virksomhed, der uundgaelig vil blive fremkaldt, naar der indføres betydelige Toldlettelser i forskjellig Retning.“ I den Overgangstid, Flertallet foreslaar, kan noget Lignende ventes at ville finde Sted med de Artikler, for hvilke Tolden foreløbig nedsættes til det Halve, og som først senere skulle være toldfrie. Herved vil Indtægten i Overgangstiden efter al Sandsynlighed blive større end paaregnet, og saa meget mindre Tvivl er der til at antage, at denne Overgangstid vil strække sig over en længere Arrække. Allerede i Finantsaaret 1883—84 have Toldindtægterne oversteget det for Finantsaaret 1884—85 budgetterede Beløb af 27,356,000 Kr. med næsten 1 Million, og der er endnu to Aar til, at den foreslaaede Afdragsparagraf skal begynde at virke, saa der er, efter den hidtilværende Stigning at dømme, al Udsigt til, at allerede første Gang ville flere af de i Flertallets Forslag fastsatte Afdrag træde i Kraft.*) Vel kan man ikke med Sikkerhed gjøre Regning paa, at Stigningen vil fortsætte sig under Svingninger, men selv om ugunstige Aaringer skulde frembringe et lignende midlertidigt Nedslag i Toldindtægterne som i Finantsaarene 1876—79, vilde man dog i den store Kassereholdning have rigelige Midler til at dække et saadant Tab. Naar man vil veie vor finantsielle Status, kan man nemlig ingenlunde, saaledes som Mindretallet gjør,

*) Man skal her anføre, hvad de samlede Toldindtægter (Finantslovens § 5, Pg. 5) have udgjort i Finantsaarene 1873—74 til 1883—84. For de 10 første Aar er det anført efter Statsregnskaberne, for det sidste efter „Ministerialtidenden“.

1873—74:	20,765,163 Kr.	22 Ø.
1874—75:	22,634,050	— 48 —
1875—76:	24,713,437	— 01 —
1876—77:	24,190,770	— 71 —
1877—78:	22,562,434	— 94 —
1878—79:	22,383,669	— 96 —
1879—80:	23,559,406	— 76 —
1880—81:	24,184,058	— 59 —
1881—82:	26,201,647	— 61 —
1882—83:	26,856,350	— 54 —
1883—84:	28,311,671	— „ —

Fra Finantsaaret 1873—74 til Finantsaaret 1878—79 har der saaledes været en Fremgang af 1,618,506 Kr. 74 Ø. eller i Gjennemsnit 323,701 Kr. 35 Ø. om Aaret, fra Finantsaaret 1878—79 til Finantsaaret 1883—84 har Fremgangen været 5,928,001 Kr. 04 Ø., eller i aarligt Gjennemsnit 1,185,600 Kr. 21 Ø. I hele Arrækken har Fremgangen været 7,546,507 Kr. 78 Ø. eller i aarligt Gjennemsnit 754,650 Kr. 78 Ø.